

Taranatos on yksi kukoistavin ja vaurain maailman, kaukana tähtien takana. Kertomusten, satujen ja legendojen mukaan ennen ajan laskun alkua Taranastosta johtivat kolme mitä voimakkainta sisarta. Vanhin heistä oli Nagala, itse viisaus ja neuvottelu. Hän opasti nuorempia sisariaan Nimueta ja Lilithiä. Nimue toiseksi vanhin oli voima ja irti päästäminen, kuolema. Lilith taas oli ymmärrys ja kiinni pitäminen, elämä.

Muusiikki soi, ihmiset puhuvat ja nauravat. Pöydät olivat täynnä ruokaa, seinät ja kattokruunut olivat koristeltu. Suuren suosion oli kerännyt kieranohedelmä, joka oli suorasti sanottuna ilmestynyt pöytään. Taranatoksen yhtä suosituimpaa juhlaa vietettiin, Täydenkuun tanssiaiset. Niitä vietettiin kerran 10 ikonissa. - Selvä, jos kerran tiedät kaiken. Mikä on ikoni? pari ihmisvierasta keskustelivat. - Ikoni on 100 vuotta, Lilith keskeytti keskustelun, vastasi kysymykseen ja hymyili lämmintä hymyään. Vieraat kumarsivat yhtä kolmesta sisaresta. - Kaikki ihmiset yllättyvät aina vastauksesta, Lilith paljasti. - Miksi... Siis, jos saan kysyä, toinen heistä kysyi. - No sanotaanko näin, että minä olen 23 ikonia, ja teidän aikajärjestelmässä se noin 2300 vuotta. Vieraat pyöristivät silmänsä. - Anteeksi, siskoni. Hän osaa olla joskus vähän liiankin puhelias, Nimue puuttui keskusteluun. Vieraat kumarsivat häntäkin. - Teillä ei ole mitään pahoiteltavaa. Tuo oli itse asiassa aika mielenkiintoinen tieto, vieras kertoi. Nimue hymyili tälle. - Haluatko tietää, miksi tätä juhlaa juhliitaan, Nimue lähestyi tätä leikkisä ilme kasvoillaan. - Kuulin, että tällä tavoin kunnioitetaan kuun jumalaa, vieras vastasi. - No melkein. Juhlaa vietetään, koska silloin Susi ritarikunnan valitut nostavat uuden kuun taivaalle, Nimue selitti. Vieras katsoi tätä hämmentyneenä. - Se on taikauskoa.... Ja no, samalla myös taikaa, Lilith selvensi. Nagala saapui paikalle ja kaksi vierasta polvistuivat. - Ei teidän tarvitse minun takia, Nagala oli imarrelluna ja auttoi vieraat ylös. - Tarvitsen teitä kahta, Nagala tämän sanoessaan katsoi sisariaan. He nyökkäsivät ja seurasivat sitten tätä. Juhlat sujuivat hyvin, vaikka Ritarikunnan valittuja vähän jännittikin. Vieraat viihtyivät ja tunnelma pysyi rentona - Näitä voisi kutsua onnistuneiksi juhliksi, Nimue hymyili sisarilleen, kun he olivat jo ajamassa vaunuilla kotiinsa. Nagala nyökkäsi ja jatkoi kirjansa lukua. Lilith hymyili ja katsoi ikkunasta ulos. Hän näki kuinka he ajoivat puiden ja talojen ohi. Matka ei tule olemaan pitkä, mutta ennen kuin hän huomasikaan, hän nukkui jo syvää unta.

Nagala huolehti diplomaatiasta ja hallinnosta, Lilith huolehti asukkaiden hyvinvoinnista ja asumusoloista, Nimue oli taas soturi, joka puolusti Taranatosta vihollisilta. Maailman asiat olivat tasapainossa ja paikoillaan. Mutta ennen pitkään Nimuesta alkoi tulemaan katkera, hän tunsi itsensä alempiarvoiseksi. Hän näki, kuinka Lilith oli kansalaisten suosikki ja Nagala teki suuret päätökset.

Nimuesta on alkanut tulemaan ajoittain vihainen ja epäkohtelias. Lilith huomasi sen. Siksi hän päätti mennä keskustelemaan siskonsa kanssa. - Olet ollut vähän poissaoleva, Lilith aloitti. - Ai... Anteeksi, Nimue yritti välttää keskustelua ja käänsi katseensa pois siskostansa. - Onko kaikki hyvin? Lilith kysyi ja yritti nähdä Nimuen kasvot. - Minulla on kaikki hyvin! Nimue pidensi etäisyyttä sisarestaan ja piti yhä katseensa pois tästä. Lilith näki kuinka Nimuen silmissä välähti veren punainen aalto. Sen jälkeen Nimue käveli pois. - Mitäköhän voisin tehdä? Lilith kysyi itseltään. Lilith käveli linnan käytävää pitkin. Hän tunsi kuinka auringonvalo välillä osui häneen ja välillä hän vajosi varjoihin, koska käytävän vasemmalla puolella oli ikkunoita suoraan linnan pihaan. Ikkunasta pystyi näkemään, kuinka Nimue harjoitti miekkailutaitojaan usean ritarin kanssa. Hän näytti pärjäävän hyvin. Käytävän päässä on ovi, johonka Lilith ensin koputti ja heti sen jälkeen astui huoneeseen. Huone oli ympyrän muotoinen. Seiniä peitti oikealla puolella

kattoon asti ulottuvat kirjahyllyt ja vasemmalla puolella maalaus Nagalasta, Lilithistä ja Nimuesta. Huoneessa oli punainen matto, jonka reunat oltiin koristeltu kultalangalla. Huoneen päässä oli pyötä ja sen takana suuri ikkuna, joka valaisi huoneen. Pöydän ääressä istui Nagala, joka luki kirjaa. Nagala nosti katseensa kohti Lilithiä ja nosti kasvoilleen lempeän hymyn. - No? Mikä tuon noin kauniin neidin tänne? Nagala kysyi. - Nimue... Hän on ollut vähän..... erilainen, Lilith vastasi ja näytti siskolleen huolestunutta ilmettä. - Ehkä hän on vain allapäin, Nagala arveli. - No.Kuitenkin ajattelin, jos pitäisimme hänelle juhlat. Piristykseksi, Lilith yritti hymyili. - Jos sydämesi halajaa sitä, Nagala vastasi. Oven toisella puolella Nimue on korva kuulolla. - Vai sisko haluaa pitää juhlat, hän kuiskasi itsekseen. Ja lähti kävelemään käytävää pitkin, määränpäänä huoneensa. Astuessaan huoneeseensa, hän lukitsi oven. Käveli peilinsä eteen, ja katsoi sitä tarkasti. - Se vain jatkaa haalemistaan, hän sanoi katsoessaan peiliinsä. Peilistä hänen katseeseensa vastasi hänen kuvajaisensa, mutta ei normaalina. Hänen jalkansa ja kätensä olivat haalentuneet olemattomiin, vaikka ne olivat ilman peiliä esillä. Yhtäkkiä hänen silmänsä muutuivat verenpunaisiksi ja hän alkoi hymyilemään kuvajaiselleen, joka ei vastannut hymyyn. - Tässä olisi tilaisuuteni ottaa valta, murhaamalla Nagala, Nimue sanoin uhkaavasti kuvajaiselleen, mutta heti sen jälkeen hänen kasvonsa muutuivat valkoisiksi ja silmät normaaliksi - Mitä minä oikein puhun, hän kysyi kauhistuneena itseltään ja lankesi polvilleen. - Olet ansainnut sen, yhtäkkiä kuului ääni, ei mistään. Nimue alkoi katsomaan ympärilleen. Hänhän oli lukinnut oven. - Täällä..., kuului ääni suoraan Nimuen edestä. Kuvajainen, peilistä seisoi yhä ja puhui Nimuelle. Nimue kauhistui niin, että hän kaatui taakse päin. Niin, että kaatuin osan tavaroista takana olevalta pöydältä. - Kuka olet?! Nimue kysyi kauhistuneena. Kuvajainen teki mitä pelottavimman hymyn, mitä Nimue oli nähnyt ja alkoi nauramaan. - Kysy sitä itseltäsi. Olet nimittäin menettänyt otteesi, kuvajainen jatkoi hymyään. - Sa-sanotko, että minun pitäisi tappaa Nagala? Nimue katsoi kuvajaista, joka hymyili hänelle. - En minä ole sanonut mitään. Sinähän sen sanoit, kuvajainen osoitti Nimuet, sitten tämän silmät alkoivat hohtamaan punaista. Kuvajainen peilissä polvistui Nimuen tasolle ja katsoi tätä silmiin. - Olet jo kauan odottanut valtaa ja suojellut valtakuntaa, mutta milloin on sinun vuorosi? Kunnes se yliarvostettu vanhin kuolee? Ja, kuinka pitkä aika siihen on entä, jos kuolet ennemmin? kuvajainen alkoi kyselemään mitä oudompia kysymyksiä. Nimuen silmät alkoivat muuttua verenpunaisiksi. - Niin...., Nimue mutisi ja katsoi alas, mutta kuvajainen työnsi kätensä ulos peilistä ja nosti Nimuen pään ylös ja katsoi tätä silmiin. Pian kuvajainen katosi peilistä. Nimuen silmät pyöristyi, kun tajusi ettei hänellä ole enään kuvajaista. - Avaa se...., kuului ääni Nimuen pään sisältä, kuvajainen. Pian ovelta kuului koputus. Nimue katsoi ovea. Ennen sen avaamista hän peitti peilinsä. Ovella oli Nagala, joka hymyili. Nimue päästi hänet sisälle. - Miten Greepy Landin rintama? Nagala meni suoraan asiaan. Nimue hymyili leikkisästi. - Mikä rintama? hän kysyi. Nagala rypisti kulmiaan. - Me voitimme..., Nimue sanoi ylpeällä äänen sävyllä. - Ai!., Nagala sanoi yllättyneesti, - Siinä tapauksessa päästä sotilaat koteihinsa. - Olen jo lähettänyt, Nimue kertoi. - Hyvä! No, minulla on nälkä ja ruoka on pian. Tule, kun ehdit, Nagala kehotti ja lähti huoneesta sanomatta sanaakaan. - Näitkö?! ääni kuului taas, - Hän ei viitannutkaan siihen, kuinka hyvin teit työsi. - Niin, Nimue katsoi maahan ja puristi sormensa nyrkkiin. Vähän ajan jälkeen hän nosti katseensa ja hänen silmänsä olivat taas punaiset. - Mitä minun täytyy tehdä, että pääsen heistä eroon? Nimue kysyi, kun lukitsi ovea. - Heistä? Kappas! Innostuit, ääni jatkoi.